

[Indenrigs- og socialministeren.]

Limfjorden. Der er det således, at vi har et beløb disponibelt på 24 mill. kr. til fordeling til vanskeligt stillede kommuner, men som hr. Thomas Have vil huske, blev der i diskussionen om dette beløb i foråret skabt mulighed for i loven, at amtskommuner også kunne komme i betragtning ved fordelingen af disse beløb, og det har fået til følge, at Bornholm har fået et beløb på 5 mill. kr. stillet til rådighed for det kommende år. Derfor bliver der forholdsvis mindre til primærkommunerne at deles om. I øvrigt fordeles disse penge efter skattegrundlag for det foregående år; skattegrundlaget er skatteinkomsten plus 20 pct. af grundværdierne, og det er dette, der ligger til grund for fordelingen, men stadig væk foregående år. Vi kan nødvendigvis kun bruge det foregående år, fordi vi skal ud med pengene, inden skattepocenterne bliver fastlagt, for kommunerne kan jo ikke gøre deres budgetter færdige, før de har kendskab til, hvor stort dette beløb vil være. Men det er muligt, at det kan lade sig gøre således, at de kommuner, der i dette år er blevet særlig hårdt ramt og har et højt beskatningsgrundlag, til næste år vil kunne komme i betragtning i forbindelse med fordelingen af de 24 mill. kr.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til hr. Rosings tale i eftermiddag, hvori hr. Rosing var inde på en række af de for Grønland meget vigtige problemer.

Det første var spørgsmålet om laksefiskeriet, som nu er standset i Grønland for dette år, og hr. Rosing sagde meget træffende, synes jeg, at når naturen svigter på den måde, at torskefiskeriet ikke giver det, det kunne håbes at ville give, er det svært at forstå for den grønlandske fisker, at når laksen er til stede i fjordene, må den ikke fiskes. Jeg kan til fulde forstå dette problem, og jeg kan til fulde forstå, at det for mange grønlændere er vanskeligt at gennemskue, hvorfor det skal være sådan. Men forklaringen er jo den, som vi alle her i denne sal ved, at Danmark har indgået en aftale i ICNAF omkring laksefiskeriet, og denne aftale skal vi holde.

Vi har tilkendegivet fra ministeriet, at når kvotaen blev nået, de 1.991 t, skulle der stoppes, og det blev der, og jeg har haft det

indtryk, at alle i Grønland også har haft forståelse for, at sådan måtte det nu engang være. Danmark og Grønland har altså her givet sig ind i en international overenskomst, som vi naturligvis også har vores fordele af, og den må selvfølgelig efterleves.

Det var jo sådan, før lakseseasonen begyndte, at der lå en aftale forment som en bekendtgørelse fra Grønlandsministeriet om, at laksefiskerne i yderdistrikterne forlods skulle have 50 t til fordeling. Det var KNAPP indforstået med, og vi troede, at så kunne tingene lykkes i år. De lykkedes ikke, fordi laksefiskeriet kom til at gå så forrygende, at det i løbet af ganske kort tid blev nødvendigt at stoppe, og dette stop betød, at yderdistrikternes små fiskere ikke fik den del af kvotaen, som de retteligen havde kunnet forvente efter den aftale, der lå.

Det er den situation, vi nu står i, og der er altså opstået et problem for disse fiskere i yderdistrikter. Jeg har forledet over for KNAPP og over for landsrådet givet udtryk for, at jeg synes, det er rimeligt, der optages forhandlinger for at tilgodese disse små fiskere i denne sæson. De havde i modsætning til sidste år i år en forventning, som var rimelig, og som efter mit skøn var konkret, og denne forventning bør vi prøve på en eller anden måde at tilgodese. Jeg har altså givet tilsagn om, at ministeriet vil medvirke i sådanne forhandlinger i de nærmeste uger eller måneder.

Det næste spørgsmål, hr. Rosing rejste, var hele fiskeriprogrammet. Jeg vil gerne her gøre opmærksom på, at Grønlandsrådet jo i sin samling i Julianehåb i august måned besluttede at anbefale, at pengene fra trawlerprogrammet, som man nu er indstillet på skal ophøre, i stedet anvendes til udvidelse af rejefiskerflåden. Jeg er enig i disse synspunkter, og det vil altså komme til at afspejle sig i de kommende afgørelser.

Så omtalte hr. Rosing spørgsmålet om de EF-midler, der på den ene eller den anden måde har været inde i billedet i det sidste års tid. Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg er enig i, at den måde, hvorpå dette spørgsmål er blevet løst i indeværende år, ikke er tilfredsstillende, og jeg kan derfor give tilsagn om, at hele denne problematik om EF-midlernes anvendelse, og på hvilken måde det skal ske, vil blive taget op til ny vurdering i regeringen med det allerførste.